

ด่วนมาก

ที่ นร ๐๑๐๖/๕๖๗

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ.

๒. บันทึกประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

๓. แบบเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา

๑.๑ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ กำหนดให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ คือ

๑.๑.๑ กำหนดรายละเอียดของอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบจะต้องกระทำ โดยในกรณีใดเป็นอำนาจและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของรัฐ หรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้กำหนดแนวทางวิธีปฏิบัติเพื่อประสานการดำเนินการให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม

๑.๑.๒ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการในการจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรให้เพียงพอแก่การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐในการให้บริการสาธารณะเป็นส่วนรวมด้วย

๑.๑.๓ รายละเอียดเกี่ยวกับการเสนอให้แก้ไขหรือจัดให้มีกฎหมายที่จำเป็นเพื่อดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๑.๔ จัดระบบการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดนโยบายและมาตรฐานการกระจายบุคลากรจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคไปสู่ส่วนท้องถิ่น โดยสร้างระบบการถ่ายเทกำลังคนสู่ท้องถิ่น และสร้างระบบความก้าวหน้าสายอาชีพที่เหมาะสม

๑.๒ ในการดำเนินการตามข้อ ๑.๑.๓ ในแผนปฏิบัติการฯ ได้กำหนดให้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ โดยให้ครอบคลุมถึงองค์การบริหารส่วนตำบล

๒. ผลการดำเนินการ

๒.๑ คณะอนุกรรมการด้านการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากฎหมายปกครองท้องถิ่น และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ได้ร่วมกับผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย และกรุงเทพมหานคร พิจารณาดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ ตามแผนปฏิบัติการฯ ตามข้อ ๑.๒ และเห็นว่าสมควรมีการปรับปรุงใหม่ทั้งฉบับ จึงได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ขึ้น

๒.๒ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๗ มีมติเห็นชอบให้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ (๘)

๓. สาระสำคัญ

๓.๑ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายนี้

๓.๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการตราข้อบัญญัติเพื่อจัดระเบียบในการจอดยานยนต์ ได้แก่ การกำหนดและจัดให้มีที่จอดยานยนต์ กำหนดระเบียบการจอดยานยนต์ในที่จอด กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ และกำหนดระยะเวลาจอดยานยนต์

๓.๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการควบคุมการจอดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์ เรียกเก็บค่าธรรมเนียม สั่งให้ผู้ขับขี่หยุดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์หรือบริเวณใกล้เคียงเพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับการเสียค่าธรรมเนียม และสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขับขี่ยานยนต์ ซึ่งกระทำการฝ่าฝืนข้อบังคับท้องถิ่นไปชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำของตน ณ ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่

๓.๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ

๓.๕ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเงินค่าปรับไปใช้เกี่ยวกับการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ ตลอดจนอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ สัญญาณไฟ เครื่องหมายจราจร การบูรณะทางหลวง สะพาน ชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างบูรณะทางหลวงและสะพาน

๔. ความจำเป็นในการเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี
เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขต
เทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นไปตามแผนปฏิบัติการฯ

๕. ข้อเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบ
การจอดยานยนต์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. หากมีมติเห็นชอบ โปรดมอบหมายให้
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาต่อไป

๖. ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากมติคณะรัฐมนตรี
๖.๑ การแก้ไขกฎหมายจะเป็นการดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการฯ
๖.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีบทบาทเพิ่มมากขึ้นในการจัดระเบียบการ
จอดยานยนต์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจตุรนต์ ฉายแสง)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๗๓๘๔-๕
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๗๓๘๓-๕

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้กฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีผลใช้บังคับครอบคลุมถึงองค์การบริหารส่วนตำบล

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓

(๒) พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงและระเบียบ เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าคณะบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล ข้าราชการกรุงเทพมหานคร พนักงานเมืองพัทยา และข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติการภายในเขตอำนาจของตน

“ข้อบัญญัติท้องถิ่น” หมายความว่า ข้อบัญญัติจังหวัด เทศบัญญัติ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ข้อบัญญัติเมืองพัทยา และรวมถึงข้อบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“จอดยานยนต์” หมายความว่า รวมถึงหยุดยานยนต์ เว้นแต่การหยุดนั้นจะเกิดขึ้นโดยอุบัติเหตุหรือเหตุสุดวิสัย และจะนำยานยนต์นั้นเคลื่อนไปไม่ได้

“ที่จอดยานยนต์” หมายความว่า ที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดและจัดไว้เป็นที่จอดยานยนต์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจตราข้อบัญญัติเพื่อประโยชน์ในการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดและจัดให้มีที่จอดยานยนต์ในทางหลวงหรือในที่สาธารณะสำหรับยานยนต์แต่ละชนิดหรือประเภท
- (๒) กำหนดระเบียบการจอดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์
- (๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ไม่เกินอัตราที่กำหนดท้ายพระราชบัญญัตินี้
- (๔) กำหนดระยะเวลาจอดยานยนต์ ระยะเวลาที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม วิธีการเก็บค่าธรรมเนียม และการยกเว้นค่าธรรมเนียม

มาตรา ๗ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบให้บุคคลหรือนิติบุคคลเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์และควบคุมการจอดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์ได้ ทั้งนี้ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมการจอดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์ให้เป็นไปตามระเบียบการจอดยานยนต์
- (๒) เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์ตามอัตราและวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น
- (๓) สั่งให้ผู้ขับขี่ยานยนต์ในที่จอดยานยนต์หรือบริเวณใกล้เคียง เพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับการเสียค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์
- (๔) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขับขี่ยานยนต์ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าได้กระทำการฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่น ไปชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำของตน ณ ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน

ยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ออกคำสั่งดังกล่าว ถ้าไม่พบตัวผู้ขับขียานยนต์ ให้ติดไว้กับยานยนต์

มาตรา ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับ ตั้งแต่สองร้อยบาทถึงหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับ ตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงสองพันบาท

มาตรา ๑๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ การเปรียบเทียบความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๑๒ เงินค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ความผิดนั้นได้กระทำการ

เงินค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้สัญญาณไฟเครื่องหมายจราจรของสถานที่ดังกล่าวการบูรณะทางหลวงและสะพาน กับการใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและบูรณะทางหลวงและสะพานในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น

มาตรา ๑๓ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือคำสั่งอื่นใดที่ออกตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ ก่อนพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติที่ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

เปรียบเทียบพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503 กับ

ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

สำนักงาน สกถ.

เมษายน 2547

พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503	พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญ ที่ขอแก้ไข	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติจัด ระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503	มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัด ระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ...		
มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลนคร กรุงเทพและเขตเทศบาลนครธนบุรี ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เมื่อจะให้พระราชบัญญัตินี้บังคับในเขตเทศบาลอื่นใดหรือ ในเขตสุขาภิบาลใดให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา	มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	มีผลบังคับใช้ทั่วประเทศโดยเพิ่มการบังคับใช้ ลงไปถึงองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย	เพื่อให้บังคับใช้ครอบคลุมถึงองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นทุกประเภท
มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ จอดยานยนต์ หมายความว่า ความรวมถึงหยุดยานยนต์วัน แต่การหยุดนั้นจะเกิดขึ้นโดยอุบัติเหตุหรือเหตุสุดวิสัย และจะ นำยานยนต์นั้นเคลื่อนไปไม่ได้ ที่จอดยานยนต์ หมายความว่า ที่ที่เทศบาลหรือ สุขาภิบาลกำหนดและจัดไว้เป็นที่จอดยานยนต์ตาม พระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วน ตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง “เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า นายก องค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การ บริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมือง พัทยา และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าคณะบริหารของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง	เพิ่มเติมคำนิยาม “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ครอบคลุมถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกประเภท ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นทุกประเภทเป็นพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้	1. เพื่อให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่ง ออกตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและ ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้มี การถ่ายโอนกิจการจัดที่จอดรถยนต์ให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดูแล รับผิดชอบ

พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503	พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญ ที่ขอแก้ไข	เหตุผลในการขอแก้ไข
	“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล ข้าราชการกรุงเทพมหานคร พนักงานเมืองพัทยา และข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อปฏิบัติการภายในเขตอำนาจของตน “ข้อบัญญัติท้องถิ่น” หมายความว่า ข้อบัญญัติจังหวัด เทศบัญญัติ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ข้อบัญญัติเมืองพัทยา และรวมถึงข้อบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง “จอดยานยนต์” หมายความว่า รวมถึงหยุดยานยนต์ เว้นแต่การหยุดนั้นจะเกิดขึ้นโดยอุบัติเหตุหรือเหตุสุดวิสัย และจะนำยานยนต์นั้นเคลื่อนไปไม่ได้ “ที่จอดยานยนต์” หมายความว่า ที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดและจัดไว้เป็นที่จอดยานยนต์ตามพระราชบัญญัตินี้	เพิ่มนิยามข้อบัญญัติท้องถิ่นให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นครอบคลุมข้อบัญญัติของท้องถิ่นทุกประเภท	2. ให้เกิดความชัดเจนในเรื่องความหมายโดยครอบคลุมท้องถิ่นทุกประเภทและสามารถรองรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ โดยไม่ต้องแก้ไขกฎหมายอีก
มาตรา 4 ให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติและให้สุขาภิบาลมีอำนาจตราข้อบังคับสุขาภิบาล เพื่อประโยชน์ในการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ ดังต่อไปนี้ (1) กำหนดและจัดให้มีที่จอดยานยนต์ในทางหลวงหรือในที่สาธารณะสำหรับยานยนต์แต่ละชนิดหรือประเภท (2) กำหนดระเบียบการจอดยานยนต์ในที่จอดยาน	มาตรา 6 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจตราข้อบัญญัติเพื่อประโยชน์ในการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ ดังต่อไปนี้ (1) กำหนดและจัดให้มีที่จอดยานยนต์ในทางหลวงหรือในที่สาธารณะสำหรับยานยนต์แต่ละชนิดหรือประเภท (2) กำหนดระเบียบการจอดยานยนต์ในที่จอด ยาน	ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภท มีอำนาจตราข้อบัญญัติท้องถิ่นในการดำเนินการตามกฎหมายนี้	เพื่อให้ท้องถิ่นทุกประเภทมีอำนาจจัดระเบียบการจอดยานยนต์ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503	พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญ ที่ขอแก้ไข	เหตุผลในการขอแก้ไข
ยนต์ (3) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ไม่เกิน อัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (4) กำหนดระยะเวลาจอดยานยนต์ ระยะเวลาที่ต้อง เสียค่าธรรมเนียม วิธีการเก็บค่าธรรมเนียมและการยกเว้น ค่าธรรมเนียม	ยนต์ (3) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ไม่เกิน อัตราที่กำหนดท้ายพระราชบัญญัตินี้ (4) กำหนดระยะเวลาจอดยานยนต์ ระยะเวลาที่ต้อง เสียค่าธรรมเนียม วิธีการเก็บค่าธรรมเนียมและการยกเว้น ค่าธรรมเนียม		
มาตรา 5 ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้ เพื่อปฏิบัติการภายในเขตอำนาจหน้าที่ของตน (1) นายกเทศมนตรี และประธานกรรมการสุขาภิบาล (2) พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมการจราจร ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก (3) พนักงานเทศบาลซึ่งคณะเทศมนตรีแต่งตั้งและ พนักงานสุขาภิบาลซึ่งคณะกรรมการสุขาภิบาลแต่งตั้ง		ตัดออกเนื่องจากนำไปกำหนดไว้เป็นค่านิยามใน มาตรา 5 แล้ว	
มาตรา 6 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้ (1) ควบคุมการจอดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์ให้ เป็นไปตามระเบียบการจอดยานยนต์ (2) เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ในที่จอดยาน ยนต์ตามอัตราและวิธีการที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติหรือ ข้อบังคับสุขาภิบาล แล้วแต่กรณี (3) สั่งให้ผู้ขับขี่ยานยนต์ในที่จอดยานยนต์หรือ บริเวณใกล้เคียง เพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับการเสียค่าธรรมเนียม จอดยานยนต์ (4) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขับขี่ยานยนต์ซึ่งพนักงาน	มาตรา 8 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้ (1) ควบคุมการจอดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์ให้ เป็นไปตามระเบียบการจอดยานยนต์ (2) เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ในที่จอดยาน ยนต์ตามอัตราและวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น (3) สั่งให้ผู้ขับขี่ยานยนต์ในที่จอดยานยนต์หรือ บริเวณใกล้เคียง เพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับการเสียค่าธรรมเนียม จอดยานยนต์ (4) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขับขี่ยานยนต์ซึ่งพนักงาน เจ้าหน้าที่เห็นว่าได้กระทำการฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่น ไป	ปรับข้อความ “เทศบัญญัติ” หรือข้อบังคับ สุขาภิบาลเป็น “ข้อบัญญัติท้องถิ่น” ให้ตรงกับ ค่านิยาม	

พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503	พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญ ที่ขอแก้ไข	เหตุผลในการขอแก้ไข
เจ้าหน้าที่เห็นว่าได้ฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับสุขาภิบาลที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ชี้แจงเกี่ยวกับการฝ่าฝืนนั้น ณ ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ออกคำสั่งดังกล่าว ถ้าไม่พบตัวผู้ขับขี่ยานยนต์ ให้ติดไว้กับยานยนต์เพื่อให้ผู้ขับขี่เห็นได้เมื่อมาที่ยานยนต์	ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำของตน ณ ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ออกคำสั่งดังกล่าว ถ้าไม่พบตัวผู้ขับขี่ยานยนต์ ให้ติดไว้กับยานยนต์		
มาตรา 7 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ เทศบัญญัติหรือข้อบังคับสุขาภิบาลที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองร้อยบาทถึงหนึ่งพันบาท	มาตรา 9 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับ ตั้งแต่สองร้อยบาทถึงหนึ่งพันบาท	เพื่อให้บังคับใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภท	
มาตรา 8 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 6 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงสองพันบาท	มาตรา 10 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 8 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึง สองพันบาท		
มาตรา 8 ทวิ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ การเปรียบเทียบความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา	มาตรา 11 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ การเปรียบเทียบความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด		
มาตรา 9 เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลหรือสุขาภิบาลแห่งท้องถิ่นที่ความผิดได้เกิดขึ้น มาตรา 10 เงินค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ของสถานที่ดังกล่าวการบูรณะทางหลวงและสะพาน กับการชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและบูรณะทางหลวงและสะพานในเขต	มาตรา 12 เงินค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ความผิดนั้นได้กระทำการ เงินค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ สัญญาณไฟเครื่องหมายจราจรของสถานที่ดังกล่าวการบูรณะทางหลวงและสะพาน กับการชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและ	ให้เงินค่าธรรมเนียมและค่าปรับเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเดิมกำหนดให้เฉพาะเป็นเงินค่าปรับเท่านั้นและกำหนดหลักการของการใช้เงินค่าธรรมเนียมและค่าปรับขึ้น	รายได้ที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดควรตกเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น และสมควรไปดำเนินการในกิจการที่ก่อให้เกิดรายได้ขึ้น

พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503	พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญ ที่ขอแก้ไข	เหตุผลในการขอแก้ไข
เทศบาลหรือสุขาภิบาลเท่านั้น	บูรณะทางหลวงและสะพานในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เท่านั้น		
มาตรา 11 พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระทั่งอำนาจของ เจ้าพนักงานจราจรตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกที่จะ กำหนดการจราจรในที่จอดยานยนต์เป็นการชั่วคราว			
มาตรา 12 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและ ระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและระเบียบ เมื่อประกาศในราชกิจจานุ เบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้		
	มาตรา 13 บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือคำสั่งอื่นใดที่ออกตามพระราชบัญญัติ จัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503 ก่อนพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ยังคงมี ผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติที่ได้รับ การแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการออก ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้		
	มาตรา 3 ให้ยกเลิก (1) พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ใน เขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503 (2) พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ใน เขตเทศบาลและสุขาภิบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535		

พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจ่อยานยนต์ ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503	พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจ่อยานยนต์ ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญ ที่ขอแก้ไข	เหตุผลในการขอแก้ไข
	มาตรา 7 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบให้บุคคลหรือนิติบุคคลเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจ่อยานยนต์และควบคุมการจ่อยานยนต์ในที่จ่อยานยนต์ได้ ทั้งนี้ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด	ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะให้หน่วยงานรัฐหรือเอกชนเข้าร่วมดำเนินการหรือรับมอบไปดำเนินการแทนได้	เพื่อให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ส่งเสริมให้ท้องถิ่นร่วมกันดำเนินงานหรือมอบให้เอกชนดำเนินการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บันทึกวิเคราะห์สรุป

ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติม

เนื่องจากแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ กำหนดให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ โดยให้ครอบคลุมองค์การบริหารส่วนตำบล

๒. ความเกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมาย โดยส่วนราชการต่าง ๆ ที่เป็นผู้รักษาการตามสหภาพอื่น

ร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงมหาดไทย ซึ่งรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๓. การขอข้อมูลหรือความเห็นจากส่วนราชการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

คณะอนุกรรมการด้านการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากฎหมายปกครองท้องถิ่นและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เชิญผู้แทนกระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกรุงเทพมหานคร มาให้ข้อมูลและความเห็น และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เสนอร่างกฎหมายได้

๔. กฎหมายที่เสนอ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีอำนาจในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเปรียบเทียบปรับ

๕. หลักการในประเด็นสำคัญ ๆ ที่ควรมีอยู่ในร่างกฎหมาย

๕.๑ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายนี้

๕.๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการตราข้อบัญญัติเพื่อจัดระเบียบในการจอดรถยนต์ ได้แก่ การกำหนดและจัดให้มีที่จอดยานยนต์ กำหนดระเบียบการจอดยานยนต์ในที่จอด กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ และกำหนดระยะเวลาจอดยานยนต์

๕.๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการควบคุมการจอดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์ เรียกเก็บค่าธรรมเนียม สั่งให้ผู้ขับขี่หยุดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์หรือบริเวณใกล้เคียงเพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับการเสียค่าธรรมเนียม และสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขับขี่ยานยนต์ ซึ่งกระทำการฝ่าฝืนข้อบังคับท้องถิ่น ไปชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำของตน ณ ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่

๕.๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ

๕.๕ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเงินค่าปรับไปใช้เกี่ยวกับการจัดระเบียบ
การจอดยานยนต์ ตลอดจนอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ สัญญาณไฟ เครื่องหมายจราจร การบูรณะ-
ทางหลวง สะพาน ชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างบูรณะทางหลวงและสะพาน
